

skifte fandt Sted, ved hvilke man, i Almindelighed under nogen Strid, er blevet enig om, hvorledes man skulde stille sig overfor denne Sag, fordi, som Finansministeren ved lige saa godt som jeg, den til en vis Grad staaar uafgjort ved Pensionsloven. Den højtærede Minister har i alt Fald den Fortjeneste her at have forelagt et Lovforslag, som afgør dette Anliggende en Gang for alle. Det er derfor, jeg rejser Spørgsmaalet, thi naar det skal afgøres en Gang for alle, hvorledes der skal forholdes med Hofpensioner, synes det mig, at den almindelige Hovedregel for Pensioners Udredelse maa med ind i Loven.

Nu hørte jeg, at Finansministeren sagde, at der var den Forskel, at Embedet ophævedes, naar den gamle Civilliste faldt bort og den nye kom. Det synes jeg ikke er rigtigt. Embedet bliver jo netop. Enten det nu drejer sig om en Kok, en Marskal, en Ceremonimester eller en Kabinetssekretær, om de fineste eller de ringeste Stillinger, bliver Stillingerne jo netop, de gaar over fra den ene Civilliste til den anden, saa det synes mig ikke at være nogen stærk Argumentation, naar den højtærede Minister siger, at Embedet ophæves. Civillisten bliver en anden, der vedtages hver Gang en ny Civilliste. Forholdet vilde være noget forskelligt — det skal jeg indrømme —, hvis vi havde en fast Civilliste, og der ikke skete noget i saa Henseende ved Tronskifte. Her sker jo ganske sikkert dette, at der maa og skal vedtages en ny Civilliste. Men Embederne bliver.

Naar den højtærede Finansminister endvidere hævder, at dette Spørgsmaal er ganske personligt og Statsmyndigheden uvedkommende, vil jeg dertil sige, at det er det ikke, i samme Øjeblik Staten skal udrede Pensionerne. Saa snart Staten kommer ind i hele Sagen — og det gør den ved, at Pensionerne skal udredes efter visse bestemte Regler og for bestemte Kategorier, og ved, at der kommer Forslag fra Hoffet dels om Pensioner, dels om Understøttelser, dels om hele Forholdet, hvor mange Hoffunktionærer der overhovedet skal medtages —, synes det mig ogsaa, Staten skal have noget Indseende med, efter hvilke Principper Pensionerne bestemmes og udredes.

Den højtærede Finansminister sagde, at Staten ikke skulde blande sig i, om Kongen ønsker eller ikke ønsker at beholde en Hoffunktionær. Jeg har netop sagt, at det skal Staten ikke. Kongen er ganske eneraadende over det Spørgsmaal, hvorvidt han ønsker, at Funktionærer ved

det tidligere Hof skal gaa ind i hans Hof, og jeg vilde ogsaa finde det ganske urimeligt og upassende, hvis man paa nogen Maade vilde blande sig deri, men det er slet ikke Spørgsmaalet. Spørgsmaalet er kun, om den Embedsmand, der, naar den nye Konge anmoder ham derom, ikke ønsker at gaa over i Kongens Tjeneste, skal have Pension eller ej. Dertil siger jeg, at naar han ikke vil beklæde sit Embede længere, skal han, medmindre han paa Grund af Alder og Svagelighed ikke formaar det, i Overensstemmelse med de almindelige Statsregler for Pension heller ikke have Pension af Staten; og dette er, synes det mig, ikke modsagt af den højtærede Finansminister. Vi blander os altsaa ikke i, af hvilken Aarsag Kongen ikke vil antage en ved tidligere Civilliste ansat Embedsmand paa ny, tværtimod, det har vi ikke det mindste med at skaffe, men Staten kan blande sig i, om den paagældende Embedsmand vil eller ikke vil træde ind i det samme Embede, som han beklædte under den tidligere Civilliste. Dertil siger til sidst den højtærede Finansminister, at det er vanskeligt at faa undersøgt: Hvorledes skulde en Minister bære sig ad med at faa dette undersøgt? Det tror jeg, han meget nemt kan gøre. Han faar naturligvis, naar disse Pensioner skal udredes ved Tronskifte, en Opgivelse fra Hoffet om, hvilke Personer der er Tale om, og at det skulde have nogen Vanskelighed, at der ved den enkelte Embedsmands Navn skete en Tilføjelse om, hvorvidt han efter Opfordring ikke ønskede at beklæde det samme Embede ved det nye Hof som ved det gamle, indser jeg ikke; det synes mig rigtignok at være i høj Grad indenfor Mulighedernes Grænser.

Det gør mig meget ondt, at den højtærede Finansminister ikke vil tiltræde mine Ændringsforslag, og jeg kan egentlig ikke forstaa Grunden. Jeg vilde forstaa den, hvis man kunde tænke sig, at der fra Hoffets Side kunde være nogen Indvending imod det, fordi man vilde blande sig ind i Forhold, der — ogsaa efter min Mening — ikke vedkommer Staten, men er ganske personlige og private for Hoffet, men det er aldeles ikke Tilfældet. Det eneste, som Ændringsforslaget gaar ud paa, er jo, at Staten har Indseende med, om den paagældende Embedsmand efter de almindelige Regler vilde faa Pension eller ikke.

Finansministeren (*N. Neergaard*): Jeg skal ikke forlænge Forhandlingen meget — der er jo her en Forskel i det